

Camino Primitivo 2012

Wandeltocht van Jan Aartsen en Jac de Bruin

Oviedo - Santiago de Compostela

27 juli - 8 augustus 2012

Voorwoord.

De Camino Primitivo is een zeer mooie wandeltocht vanuit Oviedo door de bergen van Asturië en Galicië naar Lugo en vandaar naar Santiago de Compostela.

De route is goed aangegeven en er zijn voldoende albergues.

Wij lopen deze tocht eind juli, begin augustus. Dit is vanwege de schoolvakanties niet zo'n gunstige periode. Er zijn dan veel jongelui op pad, die vaak in groepen lopen, waardoor de albergues vrij snel vol zijn en het er meestal luidruchtig aan toe gaat. Normaal is deze route vrij rustig.

De meeste dagen moet er veel geklommen en gedaald worden, waardoor er praktisch geen rustige dagen bij zijn. Het is een van de zwaarste Camino's.

Deze tocht loop ik met Jac. Hij heeft ook al de nodige tochten gedaan, zodat deze tocht ook voor hem niet helemaal nieuw is. We weten vooraf, wat ons te wachten staat.

We gebruiken voor deze tocht het boek: Te voet naar Santiago de Compostela. De Kustroute van Paco Nadal. Het is een overzichtelijk boek met redelijk goede routekaarten, hoogteprofielen en informatie over de dorpen en steden.

Geschiedenis.

Nadat het vermeende graf van de apostel Jacobus was ontdekt, wordt de koning van Asturië, Alfonso II de Kuise, door bisschop Teodomiro op de hoogte gebracht van de vondst. De koning maakt zich op om zelf deze ontdekking te gaan bekijken.

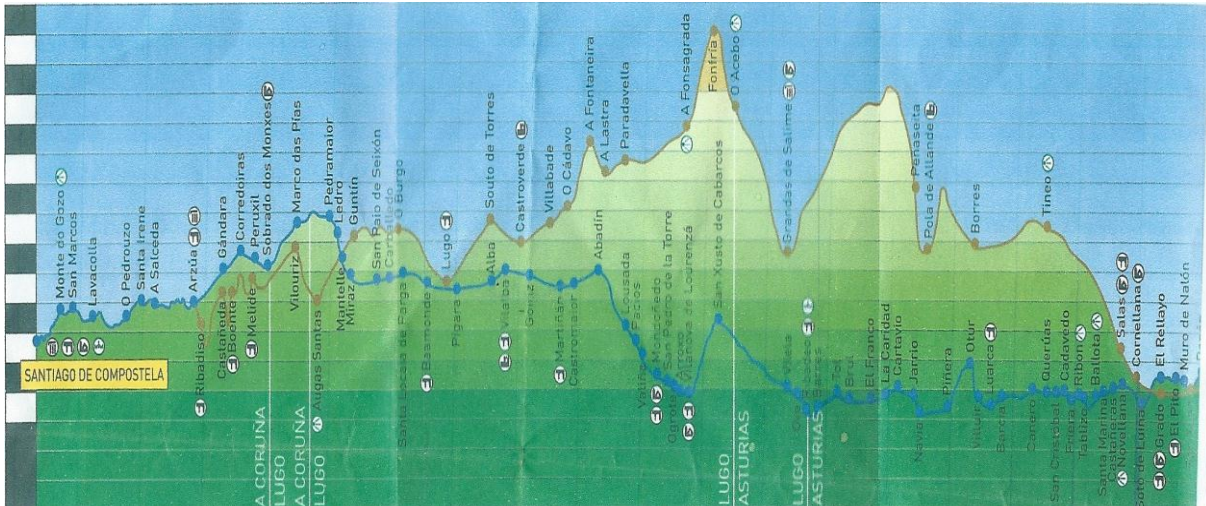
Hij reist van Oviedo naar Lugo door A Fonsagrada, de weg naar Galicië via de binnenlanden van Spanje. Hiermee is de eerste pelgrimage ontstaan van Oviedo naar Santiago de Compostela.

Door de pelgrims wordt nauwgezet de route gevolgd, die door koning Alfonso is afgelegd.

De route.

De Camino Primitivo loopt van Oviedo naar Santiago de Compostela. Dagelijks wordt er geklommen en gedaald.
 Veel gehuchten, dorpen en enkele grote plaatsen worden gepasseerd.
 Onderweg worden we geconfronteerd met prachtige panorama's en regelmatig lopen we boven het wolkendek. Dat is steeds weer verrassend en dan lijkt het alsof we bij een meer staan.

Hoogteprofielen van de route.

De route loopt langs de volgende plaatsen: Oviedo, Grado, Tineo, Pola de Allende, Grandas de Salime, A Fonsagrada, Lugo, Melide, Arzúa, Pedrouzo en Santiago de Compostela.
 In de plaats Melide komt de Camino Primitivo op de Camino Frances. Vanaf hier volgen de twee Camino's dezelfde route. De rustige sfeer van de bergen en landschappen is meteen verdwenen en gaan we gezamenlijk "in processie" naar Santiago de Compostela.

=====

Dag 0: 26 juli 2012. Etten-Leur – Oviedo.

Vandaag gaat het weer beginnen: de Camino Primitivo 2012.

Volgens de boeken en via andere wandelaars is het een zware Camino. Wij zijn van mening, dat als anderen dat kunnen, wij het ook kunnen.

Ik ga deze Camino doen met Jac.

Om 7.45 uur worden Corrie en ik opgehaald door Peter, die ons naar Schiphol zal brengen. Jac zit al in de auto.

We vertrekken vroeg, want we willen niet in tijdproblemen komen, als er onderweg een file is.

We arriveren royaal op tijd op Schiphol. Er kan ingecheckt worden vanaf 9.45 uur. We gaan eerst koffie drinken met een broodje.

Het inchecken gaat vlot, omdat we thuis de boardingcards via internet hebben uitgeprint.

Om ca. 10.00 uur nemen we afscheid van Corrie en Peter en lopen door de douane.

We lopen op ons gemakje naar de gate en passeren veel winkeltjes en bars.

We treffen hier een koppel, dat ook naar Oviedo vliegt om te wandelen. Zij hebben eerder een deel van de Camino del Norte gedaan en gaan hun tocht nu vervolgen via de Camino Primitivo.

We kunnen om 11.45 uur aan boord. We vliegen met Iberia.

De vlucht verloopt voorspoedig, maar blijkt bij aankomst in Madrid een vertraging te hebben van 30 minuten. De aansluitende vlucht naar Oviedo vertrekt na ca. 60 minuten.

Bij aankomst hebben we vrij snel de bagage.

Bij de uitgang van de luchthaven staat een bus naar Oviedo. De bus vertrekt om 18.00 uur.

We maken een busrit, zonder tussenstops, naar Oviedo.

Nadat we bij het busstation zijn uitgestapt, is het nog ca. 2 kilometer lopen naar de hostel.

We moeten wel een paar keer de weg vragen, maar we komen vrij snel bij de Kathedraal.

Hier begint morgen de Camino Primitivo. We halen hier onze eerste stempel, want morgenvroeg is de kerk nog gesloten, als wij vertrekken.

De hostel is vlakbij de Kathedraal.

Bij aankomst bij de hostel is er niemand. Jac belt de hospita en even later stappen we binnen.

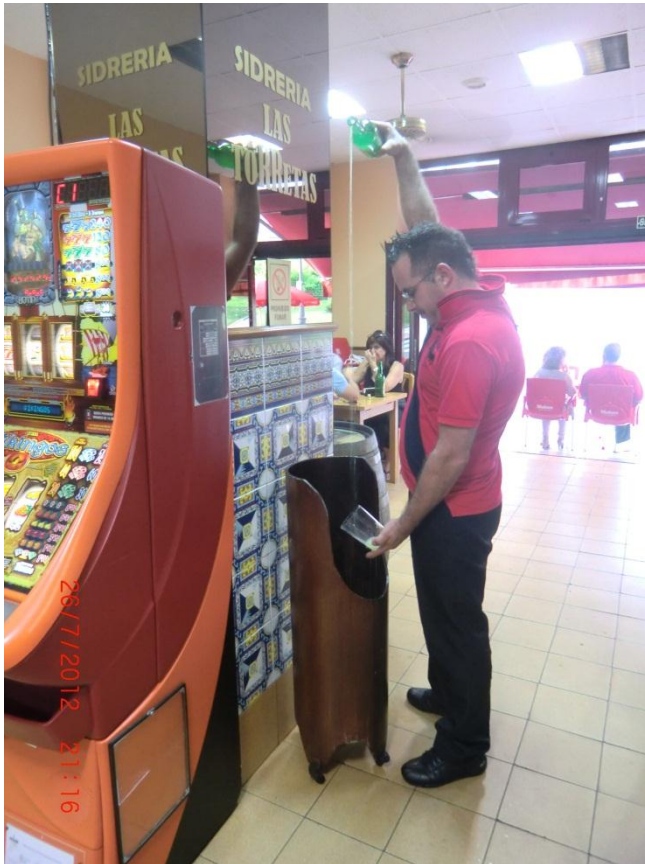
Het is intussen ca. 20.00 uur geworden.

Als we onze spullen op de kamer hebben gelegd, gaan we naar het dichtstbij zijnde restaurant eten. We hebben honger door de reis.

De hospita komt met haar familie daar ook eten. De zoon heeft een Yorkshire Terrier. Het is een leuk hondje. Hij laat zich op zijn kopje kriebelen en lijkt op Pim.
We drinken wat met de familie. Daarna gaan we aan tafel.
We eten een heerlijke salade, lomo met gebakken aardappeltjes en een yoghurt na. Ook hoort bij het menu del dia een fles wijn.

In deze streek wordt veel sidra gedronken. Cidra is gegiste appelsap. De ober giet de sidra over zijn schouder in het glas. Hij doet dat soepel en knoeit niet. Wij proeven ook een glas. Het is niet een geweldig drankje. Er zit weinig smaak aan.

Om ca. 21.00 uur zijn we klaar en lopen terug naar de hostel. Onderweg geeft een thermometer aan dat het 25 graden is.

Ik ga schrijven en lig om ca. 22.30 uur in bed. Voor een pelgrim is dit erg laat.

=====

Dag 1: 28 juli 2012. Oviedo – San Lararo Panicles: 30 km.

Om 7.00 uur vertrekken we. Het is nog niet helemaal licht, maar voldoende om te beginnen. Dit is meer dan een uur later dan in Nederland.

De eerste kilometers gaan door de stad. We lopen langs het Estacion Norte.

We lopen terug naar de Kathedraal. Hier kunnen we de Camino Primitivo aanvangen. Het weer is goed, ondanks de slechte voorspellingen. Een thermometer aan een gevel geeft aan, dat het 18 graden is.

We volgen de koperen schelpen, die op de bestrating zijn aangebracht.

We passeren een mooie Byzantijnse kerk.

Net voor we de stad verlaten, passeren we een beeld van Alfonso III, die als eerste op bedevaart naar Santiago is gegaan langs de huidige Camino Primitivo. We maken foto's van deze voorvader van de pelgrims op deze route.

Als we Oviedo verlaten, gaan we richting San Lazaro Panicles. We lopen over een asfaltpaadje. Het is maar een dorp met 5 á 6 huizen.
We passeren een pelgrim uit Malaga.
Als we verder gaan, krijgen we een mooi uitzicht over het dal met overal dorpjes en vrijstaande huizen.
De markeringen bestaan uit betonnen paaltjes met daarop een blauwe schelp en een pas geschilderde pijl.
We passeren de kapel Capilla de El Carmen, vlakbij het dorpje Llampaxuga.
We gaan verder over een rustig pad. Soms passeren we een andere pelgrim.
Er zijn ook een paar Nederlanders zoals, Jolanda en een jong stelletje uit Utrecht, dat flink doorstapt.
We ontmoeten Jolanda, als we in een bar koffie drinken. Zij is met de auto naar Oviedo gereden en is gisteravond laat aangekomen en vanmorgen gestart.
In Lloriana kopen we in een winkeltje brood en kaas.
We passeren weer een kapel, de Santa Maria de Lloriana. Het is in dezelfde stijl gebouwd als de vorige die we gezien hebben.

We passeren een oude Romaanse brug: de Ponte de Gallegos over de rivier de Norn.
Als we het plaatsje Gallegos uit zijn, gaan we een natuurgebied in met mooie paden en beplantingen naast het pad.
We komen in het plaatsje Venta del Escamplero. Het is een erg kleine plaats, die op de top van een bergje ligt.
Vanaf nu gaan we meest dalen tot Grado. Daarna gaan we weer klimmen.

Na 6 kilometer komen we in Premono.

Het is erg warm geworden. Het is zeker 25 graden.

We lopen over een mooi pad met kleine basaltkeitjes.

In Penaflor willen we wat eten. Het is dan 12.30 uur. We kunnen pas om 13.00 uur eten. We wachten er niet op. We drinken een cola en gaan door naar Grado.

In Grado passeren we een bar, waar we kunnen eten. We nemen een tortilla. Dat is een sandwich met ei en aardappel. Dat smaakt na een stevige wandeling. In een winkel kopen we eten voor vanavond.

Als we Grado verlaten beginnen we weer te klimmen. Het is nu nog ca. 4 kilometer lopen en ca. 150 meter stijgen.

We lopen steeds tussen de bergen en hebben mooie uitzichten.

We passeren een plaatsnaambord: Larache. We passeren één huis en verlaten het dorp weer.

Het is intussen erg warm geworden.

Er stopt een auto. Hij stelt zich voor als de hospitaleros van de herberg, waar we heen gaan. Hij zegt, dat hij ons vanmorgen in Oviedo nog de weg gewezen heeft. Ik herken hem niet, maar hij ons wel. Hij wijst ons de weg naar de herberg.

Het is nog een flinke klim, voordat we er zijn.

Om 15.30 uur zijn we bij de herberg in San Juan de Villapanada. De herberg staat achter de kerk. Er zijn al 3 pelgrims gearriveerd.

De herberg is een schoolgebouw, dat niet meer als zodanig in gebruik is. Het is nu een herberg met alle faciliteiten.

Er zijn 20 bedden. In de loop van de middag en avond loopt de herberg helemaal vol.

Jolanda komt 2 uur later dan wij. Ze is onderweg verdwaald.

Ik begrijp, dat het haar niet goed is bevallen, omdat ze verdwaald is. Ze heeft een stuk met een Columbiaan gelopen. Dat gaf haar veel steun. Jac wil koken. We eten pasta met chorizoworst en yoghurt na. We eten vrij vroeg voor Spaanse begrippen. We eten om 19.00 uur. Het smaakt goed evenals de wijn. Als wij klaar zijn, om 19.30 uur, wil iedereen koken. Het is filekoken vandaag.

Ik maak een praatje met een vrouw uit Berlijn. Het is haar eerste

Camino. Ze vertelt, dat ze onderweg erg angstig was. Ze is bang, dat ze verkeerd loopt.

Nog vrij laat komen een aantal Spaanse fietsers binnen. Het zijn erge druktemakers.

Jac en ik drinken buiten op een bank nog een pilsje uit de automaat, voor we naar bed gaan.

Als wij om 21.00 uur naar bed gaan, liggen al veel pelgrims in bed. Voor veel mensen is het vandaag ook de eerste, maar vermoeiende dag.

Als we naar bed gaan, is het buiten nog lang onrustig. De Spaanse fietsers hebben blijkbaar nog veel te bespreken.

=====

Dag 2: 28 juli 2012. San Juan de Villapanada – La Espina: 29 km.

Om 7.00 uur is het een geharrewar van pelgrims. Iedereen wil vroeg weg. Jolanda vraagt of ze een stukje met ons mee mag lopen. Wij vinden dat goed. We lopen terug naar de route naar de kruising, waar we gisteren de route hebben verlaten. Het eerste half uur moeten we flink klimmen. Ik krijg het erg warm. Het begint te miezeren. Dit geeft wel wat verkoeling, maar ik word er wel nat van. We trekken onze poncho aan.

We lopen door het plaatsje El Fresno. Het is weer een kleine plaats met meerdere horreos (gebouwtjes voor opslag graan). Het is bekend, dat Alfonso II en veel pelgrims in de middeleeuwen deze route volgde. Na dit plaatsje lopen we door een bos. Jolanda vertelt wat over haar Camino van 2 jaar geleden. Het boek van Paulo Cuelho

- De pelgrimstocht naar Santiago- had haar geïnspireerd tot het doen van de Camino Frances. Ze bezocht een bijeenkomst, waar Paulo Cuelho een lezing gaf. Dat gaf helemaal de doorslag tot het gaan lopen van de Camino Frances.

Tijdens en na de wandeling gebeurde het nodige. Toen ze in Santiago aankwam, ging ze iets drinken in de Parador (een hotel in Santiago). Daar zat ook Paulo Cuelho. Ze ging naar hem toe en vertelde haar beweegredenen tot het maken van haar tocht. Hij nodigde haar uit op een galadiner dezelfde avond in de Parador. Zij was de eregast op het diner. Het werd voor haar een geweldige avond.

Door haar vertellingen nemen we niet de goede afslag en lopen ca. 500 meter te ver. Een man en vrouw vertellen ons, dat we verkeerd lopen en terug moeten.

Als we terug lopen, zien we de afslag, die we gemist hebben. We begrijpen niet, dat we de aanwijzingen over het hoofd hebben gezien.

De route is ook minder overzichtelijk door de bouwwerkzaamheden van wegen en viaducten.

We lopen door een bos met soms hellingen, die door de stenen erg glad zijn. Het is goed uitkijken.

We halen een oudere man met zoon in. De oudere man is erg onzeker. Hij struikelt regelmatig. Als de zoon hem wil helpen slaat hij de geboden hulp boos af. Hij wil ook niet, dat wij hem helpen. Hij wil, dat we hem passeren en doorlopen. We zijn bang, dat dit niet goed af loopt.

Net voor Cornellana komen we langs het klooster van San Salvador de Cornellana. Het klooster wordt nog bewoond door Benedictijner monniken. Het grootste deel van het klooster staat op de monumentenlijst. In het klooster is een herberg voor pelgrims.

De route loopt langs het klooster. Jac en ik lopen richting het dorp om koffie te drinken. Jolanda loopt door.

In het dorp drinken we koffie en eten een croissant.

Het miezert al de gehele morgen. We

hebben nog steeds onze poncho aan, wat erg warm is.

We komen langs het dorpje Sobrerriba. Hier staan grote installaties voor de aanleg van nieuwe wegen.

In het dorpje Quintana bezoeken we het plaatselijke kerkhof. Het kerkhof staat vol met gebouwtjes voor familiegraven. In deze plaats staat een Jacobuskerk.

Na dit dorp lopen we door een bos verder. In het bos treffen we Jolanda. Ze zit te rusten, maar loopt nu met ons verder. Ze vertelt, dat ze het erg moeilijk heeft.

Als Jac en ik foto's maken loopt zij door.

Het blijft maar regenen. De ondergrond blijft goed beloopbaar, zodat onze voeten praktisch droog blijven.

We lopen over mooie paden met aan beide zijden struiken.

Om ca. 12.45 uur hebben we Salas in zicht.

Aan de rand van Salas treffen we Jolanda weer. Ze ziet het helemaal niet meer zitten en vindt het te zwaar voor haar.

We proberen haar wat op te beuren, maar dat lukt niet. Haar besluit staat vast. Ze stopt met deze Camino.

We brengen haar naar de albergue en drinken met haar koffie. Als blijkt, dat haar besluit vast staat, dat ze niet verder wil, nemen we afscheid en gaan verder. Ze zal nog sms'en hoe het verder is gegaan. We spreken af nog foto's uit te wisselen.

Jac en ik lopen terug naar de route en gaan op pad naar La Espina. We passeren een kerk, waar net een trouwpartij is begonnen. Steeds klinken er saluutschoten. Het is erg druk.

We lopen Salas uit. Via een bospad loopt het pad omhoog. Het is een mooi loofhoutbos.

We gaan nog 550 meter klimmen vanmiddag. We kunnen de borst nat maken.

De regen is opgehouden en de zon schijnt weer. De temperatuur is goed en de natuur is mooi.

Er wordt een imposant viaduct gebouwd tegen de berg. Het viaduct zal het landschap drastisch wijzigen.

We passeren een paar oude brugjes, maar door de begroeiing er omheen kunnen we er geen foto's van maken.

Na een uur lopen komen we uit bij de N634. Deze weg hield ons tijdens de Camino del Norte bijna dagelijks gezelschap.

Als we deze weg verlaten, moeten we flink gaan klimmen. Het is erg zwaar. We moeten vanmiddag nog ca. 250 meter klimmen. Het is nu 15.15 uur. Verderop komen we weer op de N634. Er rijden praktisch geen auto's op deze weg. Net voor La Espina komen we in het gehucht Bodenaya. Hier is ook een herberg, maar er zijn verder geen voorzieningen. Om ca. 16.15 uur arriveren

we in La Espina. Het miezert hier weer en het is mistig. We hebben hier een hostel geboekt. We moeten wel een paar keer vragen eer we Hostal Vista la Espina hebben gevonden. Eerst drinken we wat in de bar, want we hebben het door de poncho erg warm gekregen. Na het douchen doen we nog wat boodschappen en ik laat Jac kennis maken met de Spaanse Brandy.

Als we terug naar de hostel lopen, zie ik op een thermometer, dat het nu 13 graden is. Ik ga meteen schrijven.

Om 20.00 uur kunnen we eten. Daarna ga ik verder met schrijven.

Om 22.00 uur ben ik klaar met schrijven en ga meteen naar bed.

Morgen lopen we naar Campiello. De afstand is ca. 22 kilometer. We kunnen een beetje uitslapen.

=====

Bewegwijzering onderweg

Dag 3: 29 juli 2012. La Espina – Campiello: 24 km.

Om 6.45 uur staan we op. In de bar nemen we koffie met een paar kleine croissants. Daarna vertrekken we.

We lopen door het dorp. Het is een triest dorp. Er loopt een verkeersweg doorheen. Aan beide zijden van de weg staan appartementsgebouwen, winkels en bars. Een aantal winkels en bars zijn gesloten, waarschijnlijk vanwege de crisis.

Het is vandaag zondag. Dat is te zien, want de straat is leeg.

Het is vanmorgen mistig, maar volgens de berichten wordt het vandaag beter weer.

Als we het dorp uit zijn, lopen we door een heuvelachtig gebied. Het is klimmen en dalen.

We komen vrij snel in het plaatsje La Pareda. Hier passeren we een jonge vrouw. Ze komt uit Venezuela. Ze vertelt, dat ze in Barcelona woont. Haar moeder woont in Amerika en haar vader in Venezuela. Ze maakt een foto van ons en ik van haar. Ze vertelt, dat voor ons een Nederlandse vrouw loopt.

We lopen tegen een berghelling en hebben mooie uitzichten over het dal.

Het zijn fijne paden waarover we lopen. Het pad bestaat uit puin of zand.

Even later halen we de Nederlandse vrouw in. Ze vertelt, dat ze al 4 maanden onderweg is.

Ze heeft onderweg nog 2 weken gehospitaliseerd in Saint Jean Pied de Port.

Het is soms erg klimmen. De mist is meest opgetrokken. Het wordt helderder en de temperatuur stijgt.

Onderweg passeren we een tuintje met de koolplanten voor de Caldo Verde. De koolplant heet: Couve Galega.

We blijven lopen over dezelfde soort paden.

Vóór Tineo staat een beeld van Jacobus op een zonnewijzer. We maken er een foto van.

We lopen om ca. 10.00 uur Tineo in. We kopen een broodje bij de bakker en eten dit op met koffie in een bar. Het smaakt wel, maar de tonijn bevalt me minder.

In 1222 bepaalde Alfonso IX, dat de pelgrimsroute naar Santiago door Tineo en Obona moest lopen. Dit Koninklijk besluit zorgde ervoor, dat Tineo en het klooster een periode van voorspoed beleefde.

Buiten het dorp begint het klimmen weer. Op een bank zit de Venezolaanse vrouw en behandelt een grote blaar op haar teen.
We hebben hier mooie panorama's van Tineo en de bergen aan de andere zijde.
Het weer wordt steeds beter. We krijgen steeds meer zon.
Gisteren zijn we gekomen tot een hoogte van ca. 660 meter. Vandaag gaan we naar een hoogte van ca. 920 meter. Daarna gaan we weer dalen.
Het is vandaag, net als gisteren, veel klimmen.

Het wandelen gaat hier bijna vanzelf. De mooie uitzichten doen het klimmen bijna vergeten. We hebben het naar de zin. Fysiek zijn er geen problemen. Als we het hoogste punt hebben bereikt, gaan we via een asfaltweg in vliegende vaart naar beneden, want het is vrij steil. We komen uit op de weg N-350 AS. We gaan deze asfaltweg volgen. Het is nu ca. 12.45 uur. We komen bij een bord met de tekst: Alto de Piedratecha 796 meter. We zijn intussen al 120 meter gedaald.

Bij een huis gaan we op een bank zitten. We willen rusten, eten en drinken. We moesten er vanmorgen behoorlijk aan trekken. Als we verder gaan komen we bij een splitsing.

We kunnen naar een klooster, dat ca. 300 meter van de route ligt. Het klooster is het Klooster Santa Maria la Real de Obona. We lopen naar het klooster. Het is een ruïne en dateert uit de 13^e eeuw. Koning Alfonso IX heeft hier, tijdens zijn pelgrimstocht naar Santiago, overnacht. Als we verder gaan lopen we over een andere pad en denken dat we zo weer op de route komen.

Het blijkt niet te zijn. We komen in Obona. We gaan een huis binnen, dat een bar blijkt te zijn. We vragen naar de route en zij adviseren ons de weg terug te nemen, zoals we naar het klooster zijn gelopen.

Ze hebben een stel leuke kinderen, die zitten te kaarten. Een jongen heeft een shirt aan van Real Madrid. Ik vraag of dat het shirt is van Barcelona. Daar zijn ze het niet mee eens. Alle duimpjes gaan pijlsnel naar beneden. Als ik vraag of ze Messi kennen, word ik bijna gelyocht. De Real Madridman wil wel met mij op de foto.

We lopen terug naar het klooster en ontmoeten daar de Venezolaanse en de Nederlandse vrouwen.

We lopen terug over de mooie bospaden in de schaduw.

Ik krijg een sms van Jolanda. Ze is niet gestopt en is nu in Tineo en gaat verder lopen. Goed zo!!

We komen op een asfaltweg, die naar Campiello loopt en passeren een paar dorpjes, zoals Vega de Rey en Berrugosso. De afstand naar Campiello is groter dan we denken.

Om ca. 15.00 uur arriveren we in Campiello bij de albergue. Het is een nieuw gebouw. Het ziet er erg mooi uit.

We kunnen inschrijven en drinken nog wat. Om ca. 15.30 uur zijn we in de albergue.

We kunnen onze kleren wassen en drogen in een machine. Jac neemt de taak op zich de spullen te wassen. Hij is per slot van rekening thuis ook huisvrouw.

Om 19.00 uur kunnen we eten. Ik ben dan al klaar met schrijven.

De maaltijd is een grote verrassing. Het hoofdgerecht is Caldo Verde. Het is een goed gevulde soep. Als nagerecht neem ik een yoghurt natural.

Ik zit naast Marie Claude. Ze woont in Parijs. Ze vertelt over haar Camino's, die ze eerder heeft gedaan, zoals Camino Portugues vanaf Fatima. Ze heeft ook gewandeld vanaf Genève en zelfs vanaf Namen in België. Ze kan er leuk over vertellen.

Om ca. 21.00 uur zijn we klaar met eten.

Er komen nog 6 Spaanse fietsers bij. Totaal slapen hier nu 12 pelgrims.

=====

Dag 4: 30 juli 2012. Campiello – Penaseta: 20 km.

We vertrekken om 8.15 uur. Veel pelgrims nemen een alternatieve route, die erg wordt gepropageerd door de barhoudster. Wij houden het op de traditionele route, die ons leidt naar Penaseita.

Het weer is goed. Het is nog wel mistig of bewolkt, maar het voelt goed.

Even lopen we over asfalt. We lopen een pad op, dat behoorlijk stijgt.

Op een stuk weg heeft een boer zijn gierkar gelegd op het pad. Het stinkt erg.

De camera van Jac functioneert niet meer na het maken van een foto van deze prut.

We passeren Marie-Claude. Ze loopt veel langzamer dan wij. Ze weegt 40 kilogram met een rugtasje van 4 kilogram en een boodschappentas aan de arm. Ze wil overnachten in La Pola de Allande. Dan zullen we haar niet meer zien.

Bij de plaats Borres is de splitsing van routes. De alternatieve route gaat via Hospitales, wij volgen route La Pola de Allande. Dit is de route uit ons boek.

Jac heeft problemen met zijn camera. De laatste foto, die hij gemaakt heeft is een foto van de koeienpoep. De camera doet niets meer. Jac baalt daar erg van. Hij wil naar een winkel om te kijken of hij gerepareerd kan worden, anders wil hij een nieuwe kopen.

We lopen over mooie paden met mooie uitzichten.

We komen in Porciles. Het eerste huis is een bar. We gaan er koffie drinken en nemen een pantostade confitura. Het is een hele moeilijke naam voor geroosterd brood met jam.

Marie-Claude komt ook binnen en drinkt met ons koffie.

Het is een bar bij een boerderij. Het stinkt heel erg naar varkens. Deze lucht doet mij aan

vroeger denken.

We passeren nog de beroemde bar José Manuel, maar hij is gesloten op maandag. José heeft in meerdere films gespeeld. Na deze bar lopen we even te ver door, maar door een oplettende Jac lopen we weer snel op de juiste route. We verlaten het asfalt en gaan een mooi klimmend pad op met mooie uitzichten. Het pad bestaat uit grote stenen. Hierdoor is het goed opletten.

Het weer klaart steeds meer op. De lucht wordt helder.

We komen uit bij de Alto Chavadoira, die op een hoogte ligt van 806 meter.

We gaan nu op weg naar La Pola de Allande.

Het dorp stelt niet zo veel voor. Toch zijn er vrij veel bars, enkele hotels en restaurants.

La Pola de Allande is de hoofdstad van de meest geïsoleerde bergachtige en dunbevolkte regio van Asturië. In minder dan 100 jaar is de bevolking met twee derde terug gelopen. In het park staat een "monument van de emigrant".

Volgens onze informatie is hier een dokterspost.

Ik heb de laatste dagen vrij veel last van mijn rechteroog. Het begon met irritatie en later werd ook het zicht minder. Vooral het lezen werd een probleem.

Bij een drogist heb ik oogdruppels gehaald. Dit gaf geen verbetering. Het slecht lezen werd steeds erger.

Ik heb besloten om naar een dokter te gaan.

In Pola de Allande is een dokterspost. We gaan op zoek naar deze post.

We arriveren hier om ca. 11.30 uur. We maken de afspraak voor 14.00 uur.

In een bar drinken we koffie en eten we.

Om 13.30 uur zijn we weer in de dokterspost. Het is lang wachten. Om 15.45 uur ben ik aan de beurt. De arts is serieus met mijn probleem bezig.

Ze vindt het verstandig naar de eerste hulp in het ziekenhuis te gaan. Ze maakt een "urgentiebrief" voor het ziekenhuis in Canga. Deze plaats ligt op 20 kilometer afstand.

We bestellen een taxi en zijn om 17.00 uur in het ziekenhuis op de spoedafdeling.

Ik word snel geholpen.

Er komt een arts voor een intakegesprek, die veel informatie wil hebben, waaronder de medicijnen, die ik gebruik en welke operaties ik heb ondergaan. Hij noteert alles.

Dan komt er een optometrist. Hij doet metingen en doet onderzoek. Ik schrik, als hij e.e.a. zegt over het netvlies.

Ik heb 40 jaar geleden een netvliesoperatie gehad aan mijn linkeroog. Hier zie ik er maar 30% meer mee.

Daarna moet ik naar de oculista (oogarts). Zij doet ook meerdere onderzoeken. Uiteindelijk zegt ze, dat mijn oog in orde is, maar dat de glazen aangepast zouden moeten worden. Ze adviseert mij naar een oogarts te gaan, als ik weer thuis ben.

Ik ga weer terug naar de arts van het intakegesprek. Er wordt een hartfilmpje gemaakt, bloed afgenomen, bloeddruk gemeten.

De dokter feliciteert mij. Alles in orde, maar ik hoop, dat het met mijn oog weer goed komt. Ik begrijp het niet helemaal.

Ik krijg een brief mee met de uitslagen van het onderzoek.

Ik heb geluk, dat Jac redelijk Spaans spreekt, zodat hij de gesprekken kan vertalen.

Het is toch raar, dat niemand die mij helpt Engels of Frans spreekt. Alleen de arts, die het intake gesprek deed, sprak een beetje Frans.

Tijdens het verdere verloop van de Camino verbetert mijn oog. Bij aankomst in Santiago is mijn oog nagenoeg als voor vertrek.

We gaan met de taxi naar Penaseite.

Als we bij de hostel arriveren is daar ook Marie-Claude. Zij slaapt in de albergue. Ze is de enige pelgrim, die daar overnacht.

Ze begrijpt niet waarom wij zoveel later zijn dan zij. Als we het uitleggen, begrijpt ze het.

De taxichauffeur biedt ons een glas wijn aan. Dit kan ik me in Nederland niet voorstellen.

We eten samen. Onder het eten vertaalt Marie Claude de brief van het ziekenhuis.

We eten een sandwich.

We spreken af morgen naar La Mesa te gaan.

Als we klaar zijn met eten, gaan we schrijven in de bar.

Om 23.00 uur zijn we klaar en gaan slapen.

=====

Dag 5: 31 juli 2012. Penaseite – La Mesa: 18 km.

We vertrekken om 7.15 uur.

Het zal vandaag een heftige dag worden. Het is veel klimwerk.

Penaseite ligt op een hoogte van 560 meter en we moeten in één ruk naar de Puerto del Palo op 1146 meter.

Als we de hostel verlaten, gaan we een mooi bergpad op. Het begint geleidelijk te klimmen. Net vóór ons loopt Marie Claude. Ze stapt flink door. Vóór haar lopen nog 3 pelgrims. Ze zijn erg luidruchtig.

Na korte tijd wordt het flink steil en moeten we flink klimmen.

De uitzichten worden erg mooi. Hoge bergen met daartussen mooie dalen. De paden zijn over het algemeen goed beloopbaar. Soms is het iets minder door het pas aangebrachte puin. De hellingen bestaan uit woeste weilanden met hier en daar een paar koeien.

Door de prachtig mooie uitzichten merk je niet, dat je hard moeten werken. Ik ben meer bezig met de omgeving dan het wandelen. De gemiddelde stijging naar het hoogste punt van deze Camino is meer dan 10 %.

We halen ook de 3 pelgrims in. Het zijn Spanjaarden 2 vrouwen en een man. Ze zijn erg druk, praten constant en hard. Na elke zin barsten ze in lachen uit. Ze moeten het wel erg leuk hebben samen. Het zijn vriendelijke mensen.

De zon schijnt volop. Als we in de zon lopen, is het erg warm.

Het is voor mij een geruststelling, dat er niets ernstigs is met mijn oog. De laatste dagen was ik daar niet gerust op. Door het weekend duurde het een paar dagen langer, voordat ik bij de dokter kwam.

Het blijft flink klimmen, maar het blijft ook genieten van mooie panorama's. We passeren een Zuid Koreaanse pelgrim. Hij maakt, zoals bijna alle Aziaten heel veel foto's.

Het is hier zo ontzettend mooi, dat ik eigenlijk zou willen stoppen en alleen maar rond kijken.

Om ca. 9.00 uur bereiken we de Puerto del Palo op een hoogte van 1149 meter. Het is toch goed gegaan en eigenlijk ook meegevallen. Door de verhalen en het routeboek zagen we er toch een beetje tegenop.

De hellingen zijn steeds minder begroeid.

Als we boven zijn, zien we de andere zijde van de top. Het is helemaal grijs. Het lijkt alsof er een meer is. Het is geen meer. Het zijn wolken boven de dalen. We zijn nu boven het wolkendek. De zon schijnt volop. Onder het wolkendek kan het wel regenen. We genieten van dit uitzicht. Hier en daar steken de toppen van de bergen door het wolkendek. Marie Claude en de Zuid Koreaan komen ook op de top.

Als we een tijd genoten hebben, gaan we dalen.

Boven de mist steken hier en daar punten boven de wolken uit en zien we veel wegen en paden op de bijna kale bergen.

De grote hoogspanningsmasten en kabels ontsieren het uitzicht.

De afdaling is door het aangebrachte puin erg lastig. De stenen rollen als je er staat. Jac is erg voorzichtig. Hij daalt langzaam.

Het dalen gaat vrij snel. In $\frac{3}{4}$ uur zijn we al een paar honderd meter gedaald. Wat een verschil met klimmen.

We komen in een dorp Montefurado. Er staan enkele leegstaande boerderijtjes en er lopen een 12tal koeien. Er zal wel iemand wonen, want er hangt wasgoed aan de lijn.

In het dorpje staat een heel eenvoudig kapelletje. Door een raampje zie ik, dat er een altaartje is met daarop een kruis.

De afdaling blijft lastig. We lopen nog steeds boven de wolken.

Om ca. 11.00 uur arriveren we in het dorp Lago. Er is een bar. We nemen koffie met een tortilla.

We gaan naar het dorp Berducedo. Hier moeten we boodschappen doen, want in La Mesa zijn geen voorzieningen.

We lopen nog steeds volop in de zon met onder ons de wolken in de dalen.

Om 12.00 uur komen we in Berducedo.

We gaan eerst een koude cola drinken. Heerlijk.

Naast de bar is een almentacion, oftewel een klein winkeltje. Hier kopen we ingrediënten voor pasta en een fles wijn. Marie Claude zal voor het voorgerecht zorgen.

We lopen op ca. 900 meter hoogte. We zijn flink gedaald, maar soms ook geklommen.

Het is nog ca. 3,5 kilometer naar La Mesa.

We beginnen met een klim over de weg. Als we de weg verlaten, gaan we weer dalen. We zien geen wolken meer. Het is helder geworden in het dal. Het is erg warm.

Het is comfortabel dalen naar La Mesa. La Mesa is een klein dorp met verspreid een paar boerderijen en geen voorzieningen.

We lopen door het dorp naar de albergue. Het is een oud schoolgebouw. De helft van de bedden is al bezet. We kunnen nog op het onderste bed slapen. We gaan snel douchen en kleren wassen. Om 15.15 uur hangt alles aan de waslijn.

Jac en ik gaan schrijven. We blijven binnen. De Spanjaarden zitten zeer luidruchtig te praten. We gaan maar buiten schrijven. Er komen nog een aantal pelgrims binnen. Zelfs aanmerkelijk meer dan er bedden zijn.

Om 16.30 uur zijn we klaar met schrijven.

Het is erg warm buiten. We nemen een koud biertje uit de koelkast. Het smaakt heerlijk.

Om 18.30 uur willen we eten, want rond deze tijd willen de Spanjaarden ook koken. Dan willen wij klaar zijn in de keuken.

Marie Claude verzorgt de salade en wij de spaghetti met toebehoren.

Als het eten klaar is, gaan we buiten eten aan een grote tafel. Het smaakt goed. We zijn tevreden met ieders kookkunsten. Een Italiaan eet met ons mee. We hebben meer dan voldoende. De wijn smaakt ook goed. Na het eten blijven we nog wat praten. Er blijven pelgrims arriveren. Het zijn allemaal jongelui. Er zijn veel meer pelgrims dan bedden. Er worden overal op de vloer matrassen neergelegd. Tafels

worden buiten gezet. Zelfs het balkon wordt gebruikt.

Om ca. 19.00 uur komt een hospitaleros langs. Zij zorgt, dat een groep elders kan slapen.

Wij gaan om 21.15 uur slapen.

De twee Spaanse vrouwen en man praten wel erg hard. Ze praten niet met elkaar, maar schreeuwen tegen elkaar. Het zijn toch wel aardige mensen.

Als om 22.00 uur het licht uit gaat, houden ze meteen op. De slaapplek is erg vol, maar even na 22.00 uur is iedereen rustig.

Ik val snel in slaap.

=====

Dag 6: 1 augustus 2012. La Mesa – Castro: 21 km.

Om 5.30 uur word ik wakker door de herrie van de Spanjaarden. Ze hebben het druk met elkaar.

Iedereen wordt wakker en begint met inpakken.

Om 6.30 uur zijn de meesten vertrokken. Wij vertrekken om 6.45 uur.

Het is nog wel donker, maar we moeten de eerste kilometers over asphalt. Het kan niet fout gaan.

Volgens mijn boek krijgen we als ontbijt een pittige klim. Dat klopt helemaal. We klimmen weer naar een hoogte van 1040 meter en daarna weer dalen naar 300 meter over een afstand van 6 kilometer.

Aan de hemel wordt het erg donker. Het ziet er naar uit, dat de hemel snel zal openbreken en dat het flink gaat regenen.

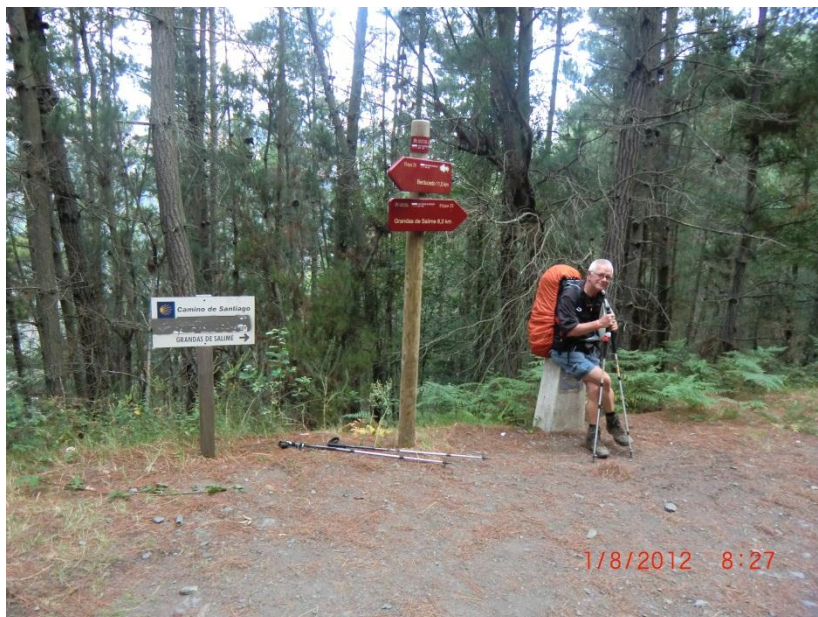
We trekken nu onze poncho aan, want we willen niet te laat zijn.

Het is wat mistig. Hierdoor kunnen we niet veel zien van de omgeving. Dat is jammer, want zover we kunnen kijken, is het wel mooi. Veel hoge bergen met dorpen tegen de hellingen. Als we dalen, wordt het weer lichter en de dreiging is voorbij.

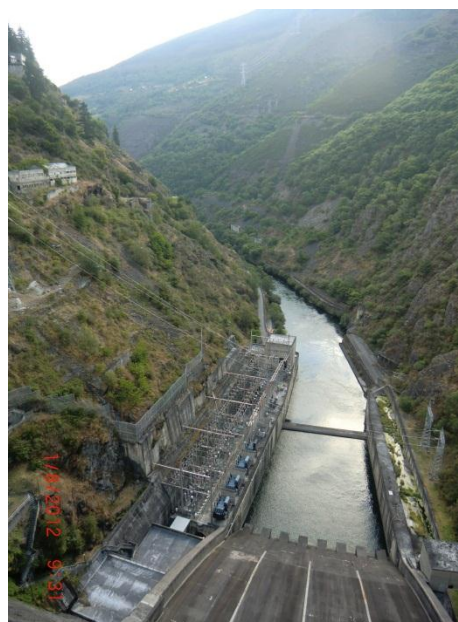
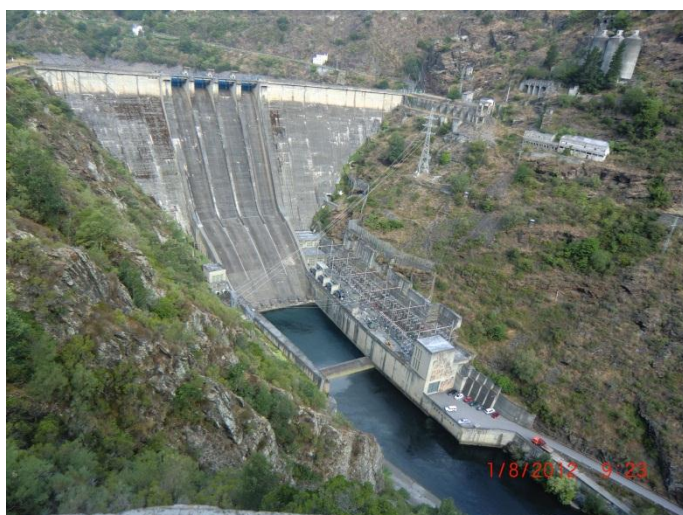
Het is nu ca. 8.00 uur. De daling is zo erg, dat we flink moeten afremmen om niet te snel te gaan en misschien te struikelen.

De hemel klaart op en de temperatuur stijgt naar aangename hoogte. De poncho en jas gaan uit en we lopen weer in korte broek en shirt.

In korte tijd is het weer geheel omgeslagen. We hebben nu mooie heldere uitzichten. In de diepte zien we een stuwdam met de stuwdam. We dalen in rap tempo naar de stuwdam in de rivier de Navia.

De stuwdam is gebouwd in de periode van 1946 tot 1956. Het was voor die tijd een uniek project. Er is voor het stuwmeer 685 ha land onder water gezet. Zelfs de vroegere hoofdstad Salime is in het water verdwenen.

Na de stuwdam gaan we over een asfaltweg verder. Het gaat weer stijgen. We stijgen tot Grandas de Salime nog 300 meter.

Een paar kilometer voorbij de stuwdam arriveren we bij een hotel, waar we koffie kunnen drinken. We nemen bij de koffie een croissant. Dat hebben we vanmorgen wel verdiend na het vele klimmen en dalen.

Om 10.00 uur gaan we verder. We blijven een aantal kilometers op het asfalt lopen.

Een paar kilometer vóór Grandas de Salime gaan we eindelijk van het asfalt af. Het is een pad tegen een helling en is behoorlijk steil.

Het is intussen erg warm geworden, maar als we in de schaduw kunnen lopen is het heerlijk.
Om 11.30 uur hebben we een uitzicht over Grandas de Salime. We lopen Grandas de Salime in en gaan op zoek naar een nieuwe camera voor Jac en een leesbrilletje voor mij. We vinden vrij snel een fotozaak en een farmacia. In een café wordt het fototoestel gebruiksklaar gemaakt. Jac is blij, dat hij weer foto's kan maken.

Om 12.30 uur verlaten we Grandas de Salime en lopen naar Castro.

We lopen al snel de bewoonde wereld uit. We lopen tussen weilanden. Soms lopen we over asfalt.

Het lopen gaat goed en het is warm.

Om ca. 14.00 uur arriveren we in Castro. Het is een privé-albergue. Marie Claude heeft gisteren gereserveerd.

We krijgen een 4persoonskamer. Marie Claude slaapt ook bij ons op de kamer. Later komt er ook de Nederlandse vrouw Willemijn bij, die we eerder ontmoet hebben.

Na de werkzaamheden gaan we in de bar schrijven. Het waait buiten heel erg. Het is niet aangenaam voor ons, maar wel voor het drogen van de was.

In de bar zitten ook de 2 Spaanse vrouwen en man. Ze hebben het weer druk met elkaar en het gaat weer gepaard met hard gepraat en gelach.

Er komen steeds meer pelgrims aan. Om 18.00 uur is de albergue vol. De pelgrims, die later komen worden doorgestuurd naar een hotel.

Ik maak een praatje met de Nederlandse vrouw. Ze is al een paar maanden onderweg. Ze moet 1 oktober weer thuis zijn. Dan moet ze weer aan het werk.

Om 20.00 uur kunnen we eten. Aan onze tafel zitten ook Marie Claude en Bernard uit Marseille. Hij is van huis vertrokken naar Santiago en is nu op de terugweg. De heenweg was via de Camino Frances en terugweg via de Camino Primitivo en de Camino del Norte. Vorig jaar is hij met zijn vrouw naar Santiago gelopen. In Santiago had ze pijn op de borst. Begin dit jaar is ze overleden aan kanker. Het zijn gezellige tafelgenoten. Om 20.30 uur zijn we klaar met eten. Daarna ga ik meteen naar bed.

=====

Onderweg gepasseerde plaatsen

Dag 7: 2 augustus 2012. Castro – Padron: 22 km.

We nemen een ontbijt in de albergue. Om 7.45 uur vertrekken we.

We beginnen weer meteen met klimmen. We moeten vandaag klimmen naar de Alto del Acebo, die op 1100 meter hoogte ligt. Over een afstand van 6 kilometer stijgen we 350 meter.

Als wij vertrekken, zijn de meesten al weg. Eerst lopen we een paar kilometer over asfalt. Er lopen een paar pelgrims voor ons en een paar achter ons. Als we het asfalt verlaten, moeten we na een paar honderd meter weer over asfalt. Het is vandaag onze 7^e wandeldag. Vanavond zijn we over de helft. Het gaat erg snel, ondanks dat het soms niet gemakkelijk is.

De zon geeft mooie lichteffecten

tussen en door de wolken. Ik maak er een paar foto's van.

Tegen 9.00 uur passeren we het dorp Penafonte. Het blijft klimmen naar de Alto del Acebo. Ik voel aan mijn lichaam, dat ik de voorbije dagen erg heb moeten klimmen en dalen. Mijn benen voelen zwaar, maar het lopen gaat toch goed.

Om ca. 9.45 uur arriveren we op de top van de Alto del Acebo. Een Argentijn maakt van ons een foto bij de afstandspaal.

We gaan dalen en na ca. 30 minuten komen we bij de bar in El Acebo.

Hier drinken we koffie en kunnen onze benen even

rusten.

We passeren de grens tussen Asturië en Lugo.

Na vertrek uit de bar is de lucht betrokken en er waait een koude wind.

We beginnen weer met een korte klim.

Om 10.30 uur is er weer volop zon en is de bewolking verdwenen, maar het waait nog wel.

We passeren het dorp Cabreira. We halen Marie Claude in. Ze is de bar gepasseerd, maar is niet binnen geweest. Ze zegt, als er meer bars zouden zijn, dat wij niet voor middernacht in de albergue zouden aankomen.

We dalen over een mooi breed puinpad. Dat loopt erg fijn.

Om ca. 11.00 uur passeren we de plaats Fonfria. We komen bij het eerste afstandspaalje in Galicië. De afstand naar Santiago is nog 165 kilometer. We zijn nu op de helft van deze Camino. Indien we de alternatieve route volgen naar Sabrayo is het nog 25 kilometer extra.

Het blijft dalen. Om ca. 11.30 uur is het nog ca. 6 kilometer naar A Foncagrada. In de verte zien we de plaats liggen. Het ligt op een heuvel. Het is eerst nog even dalen en daarna weer klimmen naar A

Foncagrada.

Om ca. 12.30 uur lopen we door A Foncagrada. Het is een lelijke stad. Veel hoge flatgebouwen, die er lelijk uitzien en veel achterstallig onderhoud behoeven.

Het is erg warm in de straten.

In een restaurant gaan we een menu del dia eten, want in Padron zijn geen voorzieningen. Ik neem een groentesoep, lomo met frietjes en een yoghurt na. Ook de Nederlandse Willemijn komt hier eten. Zij gaat niet verder.

Om 13.45 uur gaan we verder. We gaan nog even langs een winkel voor wat boodschappen. We lopen over een asfaltweg naar Padron.

Om 14.15 uur zijn we in Padron bij de herberg.

Het is al druk. Er is maar één douche voor 15 personen. Ik kan me snel douchen.

Na het douchen ga ik buiten schrijven. Terwijl ik aan het schrijven ben, arriveren er wel 40 pelgrims, maar de meesten worden door verwezen naar de volgende albergue, ca. 8 kilometer verder.

Wij reserveren een hostel voor morgen, want veel van deze pelgrims zullen morgen ook naar Cadavo Baleira gaan. Marie Claude reserveert voor ons. Om ca. 17.00 uur ben ik klaar met schrijven.

Er komt een Belgische jonge vrouw bij ons zitten. Ze komt uit Kalmthout en heet Linda. Ze heeft een blessure aan haar voet en is bij een dokter geweest. Ze heeft wondroos. Hij heeft haar

geadviseerd te stoppen. Dat wil ze niet en ze wil Santiago halen. Ze is een gezellige praatster. Ik vraag aan Marie Claude of zij weet hoe wij de Franse tafelwijn noemen. Ze weet het niet. Ik zeg haar: “Chateau Migraine”. Daarna vraag ik haar of ze weet welke kaas daarbij hoort. Ze weet het niet. Ik zeg: “La Vache qui rit”. Ze vindt het wel leuk. Ze pakt een notitieboekje en schrijft e.e.a. op. Even later zegt ze: Tu me moque (jij neemt mij in de maling). Dan vraag ik haar of ze weet wat PGV betekent. Ze weet het niet. Ik zeg haar: Pélerin Grand Vitesse. Ze haalt weer haar notitieboekje uit haar tas. Tegen 21.00 uur gaan we slapen. Het blijft buiten nog lang rumoerig. We slapen op een kamer voor 5 personen. Er slaapt ook een Canadees bij ons op de kamer. Hij komt om ca. 22.45 uur zijn bed opzoeken.

=====

Dag 8: 3 augustus 2012. Padron – Cadavo Baleiro: 23 km

Om ca. 7.15 uur vertrekken we uit de albergue. De meesten zijn al vertrokken. Het is mistig en daardoor wat fris.

Linda is net voor ons vertrokken en Marie Claude is nog bezig op de kamer. Linda vertelde aan tafel, dat ze nog veel last heeft van haar blessure. De dokter dacht, dat ze wondroos had, wat erg pijnlijk is tijdens het lopen.

Na een paar kilometer verlaten we het asfalt. Dan moeten we een stukje flink klimmen. Even later komen we weer op asfalt. Dit komt vaak voor. Een stukje asfalt. Daarna even van het asfalt af en verderop weer asfalt.

Jac voelt zich niet helemaal lekker. Hij duikt een paar keer achter de bosjes. Daarna voelt hij zich weer wat beter.

Om 8.30 uur zijn we weer behoorlijk gestegen.

Als we uit een bos komen, hebben we een prachtig overzicht over de omgeving. We lopen boven het wolkendek en de zon schijnt fel. Wat een prachtig uitzicht. We maken meerdere foto's.

We komen uit bij een ruïne. Aan alles is te zien, dat hier mensen overnacht hebben. Er hangt een brandlucht en men heeft nogal wat rommel achter gelaten.

Het is steeds klimmen en dalen. We zien weinig pelgrims. We verdenken de jongelui ervan, dat ze langs de verkeersweg lopen, wat minder klimmen is en een kortere weg. Dit hebben we al vaker gezien.

We passeren de Italiaan met zijn neef. We lopen door bossen. Door de mist en de druppels, die uit de bomen vallen is het fris.

We komen op een pad met grof grind. Het is erg lastig lopen.

Als we in de plaats A Lastra komen is het

nog ca. 7 kilometer naar Cadavo Baleira, waar we zullen overnachten.

Als we deze plaats weer verlaten hebben, zien we, dat de wolken zijn verdwenen en dat de zon volop schijnt.

Hier zien we een bijzondere horreos. Het is een horreos met een rieten dak.

In Fontaneira is een bar, waar we koffie drinken. De Italianen arriveren hier ook.

Als we verder gaan bereiken we vrij snel de top Alto de Carbalin.

We gaan via de weg verder. Het is nog 4,5 kilometer.

Na ca. 2 kilometer verlaten we de weg en lopen via mooie paden naar het dorp. Om ca. 14.00 uur zijn we in Cadavo Baleira. Als we het dorp in lopen, zijn we meteen bij de albergue.

Er lopen al veel jongelui rond. Aan de deur hangt een bordje met de tekst `Completo`. Dus nu al vol.

Ons hostel is 50 meter verder. Het is een mooie hostel met een nette kamer voor ons.

om 21.30 uur slapen.

Na de werkzaamheden ga ik schrijven, waar ik om 17.00 uur mee klaar ben. Om 19.30 uur kunnen we eten. Marie Claude eet ook weer met ons. Zij reserveert voor morgen, in Lugo, een hostel voor ons.

Ik eet linzensoep, beeftec met frietjes en yoghurt. De soep en het vlees zijn smaakloos.

Na het eten gaan we naar de bar, waar we morgenvroeg kunnen ontbijten. Het kan om 6.30 uur.

We drinken in de bar een brandy en gaan

=====

Dag 9: 4 augustus 2012. Cavado Baleiro – Lugo: 31 km.

Om 6.30 uur zijn we in de bar voor het ontbijt. Om 7.00 uur vertrekken we.

Het is goed weer. De lucht is helder.

De eerste kilometers is het weer klimmen. Ik begin er aan gewend te raken, dat we 's morgens meteen beginnen met klimmen. Het is niet mijn grootste hobby. Ik moet eerst een uur inlopen.

We klimmen ca. 150 meter. Daarna is het meest dalen met zo nu en dan een klimmetje.

Om 7.45 uur hebben we het hoogste punt bereikt. De hoogte is ca. 860 meter

Nu gaan we dalen door een bos tussen de dennenbomen. Het is een mooi breed puinpad.

Om ca. 8.30 uur lopen we door de plaats Castroverde. Het is een redelijk grote plaats. Er is nog geen bar open. Dat zal wel zijn, omdat het vandaag zaterdag is. We zien nog een leuk fonteintje.

We lopen nu in Galicië. Dat is te zien aan het groene landschap en de mooie boerderijen. Het land is gecultiveerder als eerder. Er zijn veel weilanden, die al gehooïd zijn of nog moeten worden.

Om ca. 9.15 uur passeren we de eerste eucalyptusbomen. Het zijn jonge bomen, die aangeplant zijn. Dit is te zien, omdat de jonge bomen allemaal op rijen staan. De bladeren zijn nog licht groen. We komen in het gehucht Souto de Torres. We gaan op een bank zitten om wat te eten en te drinken.

Als we verder gaan zien we de eerste maïsvelden.

Regelmatig zien we vrij nieuwe boerderijen.

We worden ingehaald door een meisje. Ze woont in Barcelona en is geboren in Duitsland. Ze spreekt Engels, Duits en Spaans. Ze is vaak in Engeland op vakantie geweest, waardoor ze ook goed Engels spreekt. We komen in het plaatsje Vilar de Cas. Hier hangt bij een woning een drankenautomaat met ook koffie. We nemen een beker koffie. Kosten € 0,50. Er staan hier meerdere pelgrims koffie te drinken. We lopen vandaag veel over asfalt.

Om ca. 10.15 uur stoppen we om wat te eten

in de berm van een pad. Het meisje blijft even bij ons en gaat even later weer snel door.

Om 10.45 uur zijn we in Santa Maria de Gondar. Deze plaats is een van de grotere plaatsen in de omgeving, maar heeft geen voorzieningen, zoals een bar of winkel.

Vóór een huis staat een boomstronk in de vorm van een bank. Jac gaat er in zitten en wil op de foto.

We lopen over asfalt verder en komen in het gehuchtje A Vina.

We gaan richting Lugo. Het is nog ca. 6 kilometer. We lopen over een karrenspoor, als we het asfalt verlaten.

In een zijweggetje liggen veel kleren. Het ziet er naar uit, dat het goede kleren zijn.

Misschien zijn ze hier gedumpt na een diefstal.

Om ca. 13.00 uur zien we in de verte Lugo liggen.

Om 13.30 uur staan we aan de rand van Lugo. We lopen door het stadsdeel buiten de stadsmuren.

Onze hostel ligt net buiten de stadsmuren.

Wij hebben een 3persoons kamer. Marie Claude zal nog komen.

We gaan douchen en daarna naar de stad. We lopen via de Puerta de San Pedro door de Romeinse stadsmuur de stad in.

De gehele stad is ommuurd. Hij is ca. 2 kilometer lang en is opgebouwd uit leiste en graniet. De muur is ca. 7 meter dik en 12 meter hoog.

In 1549 was er een gemeentelijke verordening, waarin stond dat niemand steen, ijzer of hout uit de muur mocht stelen. De dief wachtte een boete van 600 gouden munten en 30 dagen opsluiting.

Lugo heeft ca. 90.000 inwoners.

We gaan naar het informatiecentrum van de Camino. Men adviseert ons niet de route te vervolgen via Sobrado, omdat de route steeds over asfalt gaat. We besluiten de traditionele route te volgen via Melide.

We bezoeken de Kathedraal, die van binnen erg mooi is. We krijgen ook een stempel in onze Credential.

We drinken nog wat en zijn om ca. 17.15 uur weer in de hostel. Marie Claude is nog niet gearriveerd.

Wij gaan schrijven. Marie Claude komt om 18.00 uur binnen. Ze is helemaal stuk. Na het douchen gaat ze op bed uitrusten.

Tegen 20.00 uur gaan we naar het centrum om te eten. Marie Claude gaat, ondanks haar vermoeidheid, toch met ons mee.

Marie Claude vertelt, dat ze morgen in Lugo blijft om uit te rusten en om de stad te bezichtigen. Dit wordt dan de laatste keer, dat we samen eten. We hebben haar een week geleden voor de eerste maal ontmoet en hebben elke avond samen gegeten. Ze is goed gezelschap en heeft altijd een goed gesprek.

Het is druk in de stad, waarschijnlijk omdat het zaterdagavond is.

We eten in een klein restaurantje. Het eten smaakt goed en het is er gezellig.

Om ca. 21.30 uur zijn we terug in de hostel.

We gaan meteen slapen.

=====

Dag 10: 5 augustus 2012. Lugo – Ferrera: 27 km.

We nemen afscheid van Marie Claude en vertrekken om 6.45 uur. Het heeft vannacht flink geregend.

We moeten door de stad binnen de stadsmuren. We komen nog veel jongelui tegen, die de nacht hebben doorgefeest. De meesten hebben teveel gedronken en maken veel lawaai, zeker als ze ons zien lopen.

We volgen de schelpen in de bestrating. We komen bij een stadspoort, die niet de juiste is en lopen naar een andere.

Als we door deze poort de stad verlaten, moeten we nog even zoeken naar Calle Santiago.

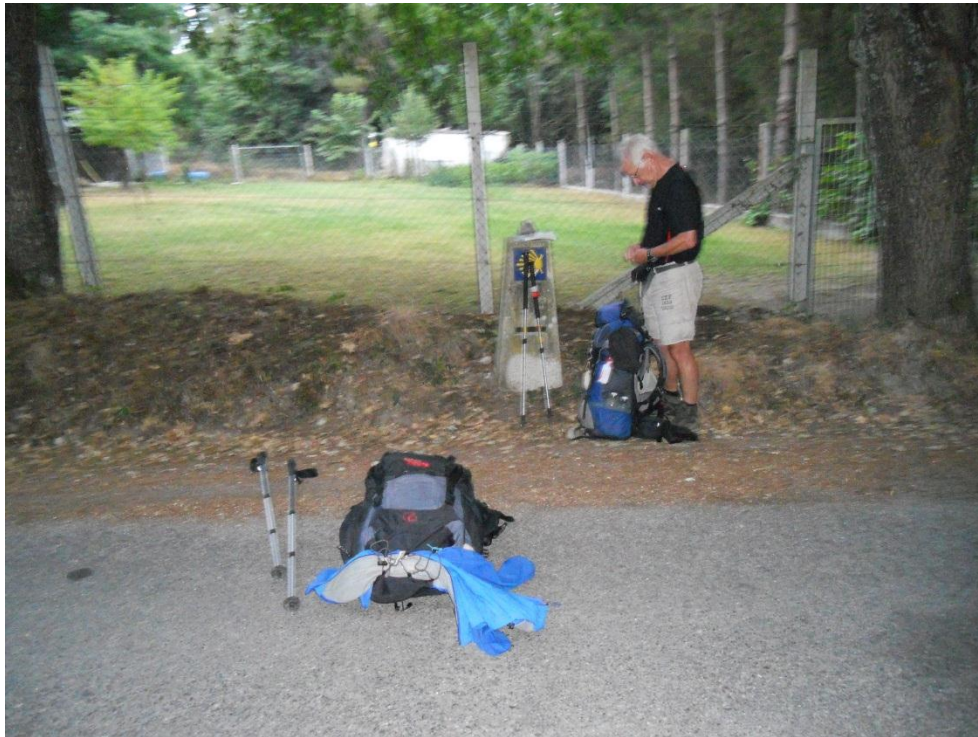
Als we die gevonden hebben, zijn er voldoende markeringen. We lopen over een brug de Ponte Vella over de rivier Rio Mino.

Het is intussen al licht geworden.

Als we de stad uit zijn, lopen we over asfalt. Naast de weg staan vele, maar vooral grote huizen. Even verderop kunnen we over een goed wandelpad lopen naast de weg.

Om 8.30 uur lopen we nog steeds naast dezelfde weg. Het loopt goed over het puinpad.

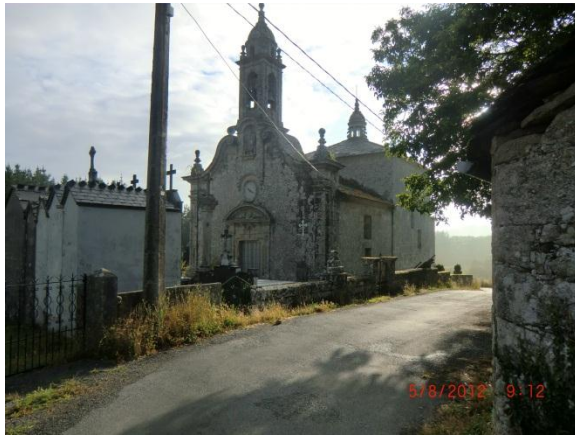
De zon schijnt volop. Het lijkt een mooie dag te worden.

We passeren een afstandspaal van de 100 kilometer. Het koperen plaatje is verdwenen.

We hebben gisteren gereserveerd in de albergue in Ferrera. Het is wel nodig, want er komen steeds meer pelgrims op deze route. Vooral Spaanse jongelui, die over het algemeen erg luidruchtig zijn. Het zijn meestal groepen van 10 tot 20 man.

We proberen vanaf nu in een hostel te overnachten en deze dan vooraf te

reserveren.

De albergue waar we nu heen gaan, is geadviseerd door Jolanda. Ze heeft mij hierover een sms gestuurd.

Volgens ons routeboek is de route tot San Roman steeds over asfalt.

Een Ier, die we eerder ontmoette, haalt ons in en loopt een stukje met ons mee. Hij is gestart in Bilbao. Hij gaat zo snel, dat hij ons vrij snel weer verlaat.

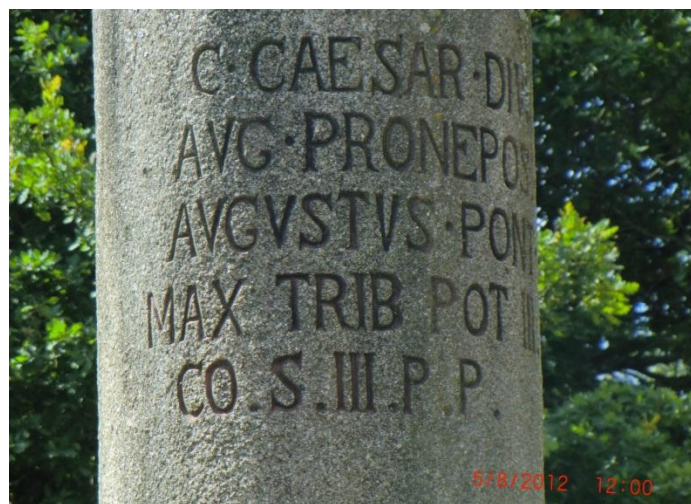
In Burgo Do San Vincente kunnen we koffie drinken. Het is een ouder echtpaar. We willen ook wat eten. We kunnen pan tostado met kaas nemen. Dat doen we. De kaas is door hen zelf gemaakt. We krijgen een half kaasje met tosti's en honing. Het smaakt geweldig. De honger is verdwenen als we weer vertrekken. Wat was dat heerlijk..

We gaan op weg naar San Roman da Retorta.

We lopen nog steeds over asfalt. Dit zal duren tot San Roman. Dit is helemaal niet leuk.

In San Roman is een bar, waar we koffie drinken.

We gaan verder over de Romaanse route. Dit op advies van de barkeeper. Hij zegt, dat dit een heel mooie route is. We volgen zijn advies. Deze route is iets langer en komt langs de albergue in Ferrera.

Al vrij snel passeren we een replica van een mijlsteen uit de Romeinse tijd. Het origineel is uit de tijd van keizer Augustus, ca. 40 jaar na Christus. Het origineel staat in het museum van Astorga. Er staat vlakbij ook een horreos.

We lopen verder door een eucalyptusbos. De bomen zijn hoog en kaarsrecht en soms wel 15 meter hoog.

We lopen nu steeds over oude paden van leisteen en soms rotsblokken.

Als we niet door de bossen lopen, lopen we tussen de weilanden, soms met koeien. Het moet hier een vruchtbaar gebied zijn.

We lopen door een paar kleine gehuchten.

Bij een kruising zien we, dat het nog ca. 1 kilometer is naar de albergue. De albergue ligt een stuk van de route. De Romaanse route brengt ons bij een eenvoudige stenen boog over het riviertje de Ferrera.

Als we bij de albergue komen, moet ik Jolanda gelijk geven. Het is een nieuwe albergue, die nog nieuw is en pas in april is geopend. Het ziet er netjes uit. Mooie slaapzalen, douches en toiletten. Wij slapen weer beneden.

Na het douchen, gaan we kleren wassen. De tobbe is een goot met stromend water van hoger gelegen gebieden. De waslijnen zijn vol en er is geen gelegenheid om een draad te spannen. Alleen onder een horreos kunnen we, met moeite, een draadje spannen om het wasgoed op te hangen. Als het gaat regenen, blijft ons wasgoed redelijk droog.

Om 17.00 uur zijn we klaar met schrijven.

Jac reserveert een hostel in Castanedo.

Om 19.00 uur kunnen we eten in de albergue. We nemen een plato. Het is een salade met vlees, worst, sla en brood.

Na het eten lopen we naar de nabij gelegen bar en drinken een brandy.

Als we de was van lijn halen, blijkt het wasgoed nog vochtig te zijn. We zullen het morgen nog eens te drogen hangen.

Om 21.00 uur zijn we weer in de albergue en gaan meteen naar bed. De albergue is intussen helemaal vol.

=====

Dag 11: 6 augustus 2012. Ferrera – Castaneda: 28 km.

Als wij om 6.45 uur vertrekken zijn de meesten al weg. Het is buiten nog donker.

We vertrekken over asfalt. Als we deze na enige tijd verlaten is het al licht.

Vandaag komen we op de Camino Frances. Van rust is dan geen sprake meer. Iemand zei, dat we in een tsunami terecht zouden komen.

Na 1 uur komen we een pelgrim tegen. Wij denken, dat hij de verkeerde kant op loopt. Het is Pepe, die we al eerder gezien hebben.

Even later blijkt, dat wij verkeerd lopen. We lopen terug naar het dorpje, waar we pas waren. Hier hebben we een vergissing gemaakt en kunnen hier de route weer oppakken.

We lopen over een pad, dat erg modderig en nat is. Het is manoeuvreren om droge voeten te houden. Het lukt.

We passeren een bordje met de tekst: "Plant one heart on planet earth".

Op een hoger gelegen vlakte is brand geweest. De bomen en struiken zijn verbrand. De nieuwe vegetatie herstelt zich weer. Er zijn nu weer jonge eucalyptusbomen geplant.

We passeren Pepe. Hij is niet vriendelijk, want we hebben tegen hem gezegd, dat hij verkeerd liep.

We moeten nog 150 meter stijgen. De vlakte waarover we lopen heet de Concello Torques.

Als we de vlakte verlaten, gaan we tot Melide ca. 220 meter dalen. We lopen weer over asfalt.

Om ca. 9.15 uur begint de zon te schijnen. Het wordt nu flink warmer.

In Vilouriz kunnen we koffie drinken in een bar.

Op het terras zit een Belgisch echtpaar uit Antwerpen. Het zijn gezellige praters. Ze hebben al meerdere Camino's gedaan. Ze zijn nu in Biarritz begonnen. Ze lopen vandaag ongeveer dezelfde afstand als wij. Als ze aankomen in Santiago is de man jarig. Hij nodigt ons uit voor een Leffe in Santiago.

Als we verder gaan, halen we een Canadees meisje uit Quebec in. We lopen een stukje met haar mee. Ze is al vanaf januari in Spanje om de Spaanse taal te leren. Over 1 week vliegt ze weer terug naar Canada.

Om ca. 11.15 uur lopen we door het dorpje Zaramil. We komen steeds dichterbij Melide. We zijn benieuwd.

Om 11.45 uur lopen we Melide in. Al snel zien we de eerste pelgrims. Het zijn praktisch allemaal jongelui.

Als we op de route Camino Frances komen, lopen er wel erg veel pelgrims.

We passeren de albergue, waar ik 6 jaar geleden heb overnacht. Om 12.00 uur gaat de albergue open. Er staan zeker al 25 pelgrims voor de deur met rugzakken te wachten.

Door de straten van Melide lopen veel pelgrims.

We gaan in een bar koffie drinken met een croissant.

Om 12.15 uur verlaten we Melide weer richting Castaneda. Het is nog ca. 8 kilometer. Hier passeren dagelijks in deze periode meer dan 1000 pelgrims.

Een fietser en fietsster passeren ons. De man heeft een karretje achter de fiets met 2 kindjes erin. Verderop staan ze stil en praten met een zuster. Ik vraag of ik een foto mag maken van de 2 kindjes. Het zijn vrolijke kinderen.

We lopen verder over een bospad en moeten een riviertje over via grote rotsblokken. Er staan veel jongelui bij elkaar. Er blijkt een meisje uitgegleden te zijn en ze is verkeerd terecht gekomen op haar hoofd. Een arts behandelt haar. Aan het meisje te zien valt het wel mee, want ze lacht weer. Als je er over nadenkt realiseer je je, dat je Camino zo afgelopen kan zijn. We komen bij een Jacobsskapel in Boente. We worden ontvangen

door een oude pastoor. Hij omhelst elke vrouw. Dat deed hij 6 jaar geleden ook al. Het is een oude snoeper. We krijgen een stempel en een gebedje mee. Het Jacobusbeeld boven het altaar is een kopie van het beeld in de Kathedraal van Santiago.

Het is nog ca. 2 kilometer naar de hostel in Castanedo.

We krijgen een lastig klimmetje. Om ca. 14.00 uur arriveren we in de hostel. We worden ontvangen door een leuke, jonge vrouw. Jac en ik hebben een tweepersoons kamer. Ze heeft 2 kamers.

We hangen eerst ons vochtig wasgoed van gisteren aan de waslijn. Daarna douchen en de rest wassen. Het zal wel drogen, want de zon schijnt volop en het is warm.

Om ca. 15.30 uur lopen we terug naar de bar Santiago om wat te eten. Het is er erg druk. Als we op het terras zitten, passeert het Belgische echtpaar, dat we vanmorgen hebben ontmoet. Als ze ons zien, komen ze bij ons zitten. Het zijn erg gezellige mensen. Ze heten Patricia en Alfons. Hij was vrachtwagenchauffeur en reed 20 jaar geleden veel materialen voor Ballast Nedam naar Saoedi Arabië. Zij werkt als administratief medewerkster bij de Belgische overheid.

Om 16.30 uur kunnen we eten. We eten een salade, spareribs met frietjes en yoghurt na.

Om 17.00 uur lopen we terug naar de hostal. Ik ga meteen schrijven en ben daar om 19.00 uur mee klaar.

We gaan in een ligstoel liggen op het grasveld en kijken naar de pelgrims die passeren.

Later lopen we naar de bar om wat te drinken.

Om 21.00 uur gaan we naar bed. Er komen nog steeds pelgrims voorbij.

=====

Dag 12: 7 augustus 2012. Castaneda – Arco de Pino: 25 km.

Als we vertrekken zijn er weinig pelgrims te zien.

Het ziet er naar uit, dat het weer een mooie dag wordt.

We lopen wisselend over de weg en door een bos.

In Ribadiso gaan we in een bar ontbijten. De bar zit vol met pelgrims. We nemen koffie met een croissant.

Daarna gaan we op weg naar Arzua. Gelukkig is het laatste gedeelte vóór Arzua niet hetzelfde als van de Camino del Norte. Toen hadden we net vóór de plaats nog een flinke klim.

Er komen steeds meer pelgrims op onze weg.

In Arzua passeren we de albergue, waar Jef en ik in mei overnacht hebben. De bar tegenover de albergue is nog gesloten.

We lopen langs de Jacobskerk om de kerk nog eens te bekijken en een stempel te halen. In het centrum drinken we koffie.

We verlaten Arzua en worden opgenomen in de stroom pelgrims op weg naar Santiago. Het lijkt wel een volksverhuizing.

We lopen meest over mooie, brede paden. Regelmatig moeten we ruimte maken voor passerende fietsers. De fietsers gaan er vanuit, dat de wandelaars hen altijd de ruimte geven. Ze roepen of bellen, soms niet altijd even vriendelijk. De meesten roepen: "Bon Camino". Dan weet de wandelaar, dat een fietser wil passeren.

Onderweg zijn meerdere bars en restaurantjes, die in mei nog gesloten waren. Er zitten veel pelgrims op de terrassen te eten of te drinken.

Op ca. 11 kilometer vóór Pedrouzo zitten ook onze Belgische vrienden van gisteren Patricia en Alfons. Ook zit hier Linda (van de hielspoor), die we een paar dagen geleden ontmoet hebben. Ze draagt nu ook nog een knieband. Het gaat een stuk beter dan enkele dagen geleden. Alfons is gisteren nog gebeten

door een hond. Hij heeft een schaafwond op zijn borst. De eigenaar van de hond heeft de wond gereinigd met ontsmettingsmiddel voor de uiers van koeien.

Deze route herken ik nog wel.

Bij een brugje staat een fietser met een kind van 3 jaar achter op de fiets. Hij rijdt met zijn vrouw en kind naar Santiago.

Het wordt steeds drukker op de route. Er lopen nu ook veel ouders met kleine kinderen met een dagrugtasje.

Het weer is fantastisch en onder de eucalyptusbomen ruikt het heerlijk. In de zon is het wel erg warm.

De drukte vind ik eigenlijk maar niets. De rust van eerdere dagen trekt mij veel meer. De fietsers mogen van mij een andere route nemen. Ik zal hier zeker niet meer terug komen in de vakantieperiode van de jeugd.

We lopen al bijna de gehele morgen in de buurt van de drukke verkeersweg. Dan weer links, dan weer rechts van de weg door mooie bossen en paden.

Om ca. 12.00 uur zijn we in Salcedo. Er is een bar in een park. Er zitten erg veel pelgrims op de banken, stoelen of op het gras.

We passeren het pelgrimsmonument van Guillermo Watt, die hier in 1993 op 69 jarige leeftijd is gestorven. Er zijn hier veel attributen bij gelegd en opgehangen.

Jac zegt: "Jan hij was net zo oud als jij". Zou ik dat niet weten?

We passeren de albergue in Santa Irene. Deze albergue stond in mei nog in de steigers, maar nu is hij weer in gebruik als albergue.

Verderop is er weer een monumentje van een vrouw, die in 2003 in haar slaap is overleden op 52 jarige leeftijd, toen ze Santiago had bereikt.

We verlaten de weg en gaan richting Pedrouzo. Door Pedrouzo loopt een erg drukke verkeersweg.

Hostal Codesal ligt in Arco de Pino. Het is een dorpje, dat tegen Pedrouzo ligt. We lopen door Pedrouzo. Er zijn hier weer heel veel pelgrims, want hier zijn meerdere albergues.

In Arco de Pino hebben we snel de hostel gevonden. Het staat in een rustige buurt, weg van de drukke verkeersweg.

We worden ontvangen door de eigenaar. Hij biedt ons een blikje bier aan, dat we in de schaduw, onder een boom, op drinken.

Na de werkzaamheden ga ik schrijven tot ca. 17.00 uur.

We lopen naar het centrum en gaan wat drinken. We lopen Patricia en Alfons tegen het lijf en drinken samen een biertje. Later gaan we ook samen eten. Het zijn beide gezellige praters. Alfons vertelt, dat hij gepensioneerd is, dat hij regelmatig nog op een vrachtwagen rijdt. Ze zijn beide ervaren Caminogangers. Alfons heeft al 3x de Ruta de la Plata gedaan en ook de Camino Portugues.

Er zijn nu in Pedrouzo erg veel pelgrims. De terrassen zijn vol en de aanwezige souvenirwinkeltjes worden druk bezocht.

Tegen 21.00 uur lopen we terug naar de hostel.

Op TV zien we, dat Epke Zonderland een gouden medaille heeft gewonnen op de Olympische Spelen in Londen. Dat is een heel mooie prestatie.

Om 22.00 uur gaan we slapen.

Morgen gaan we op pad naar Monto Gozo.

Dag 13: 8 augustus 2012. Arco de Pino – Santiago de Compostela: 20 km.

We ontbijten in de hostel en vertrekken om 8.00 uur. We verwachten om ca. 12.00 uur in Monto Gozo te zijn.

De hostel ligt enkele honderden meters van de route. Op de route zien we nog bijna geen pelgrims.

We lopen onder eucalyptusbomen en het is al warm. We lopen stevig door over de mooie brede paden.

Het aantal pelgrims wordt steeds meer. Er wordt veel gepasseerd.

De fietsers roepen weer “Bon Camino”, wat eigenlijk betekent: “aan de kant”.

We ontmoeten onderweg Patricia en Alfons weer en lopen een stukje met hen op.

Ze vertellen, dat ze in Santiago 2 nachten hebben gereserveerd in Hotel Parador, vanwege zijn verjaardag. Dit is een 5* hotel en het duurste hotel in Santiago. Het hotel staat links van het voorplein van de Cathedraal. Wat een luxe.

We passeren weer bars met terrassen, waar weer veel pelgrims zitten. Wij doen ook mee en drinken koffie. Net vóór Monto Gozo drinken we nog een cola, want het is weer erg warm.

Op dit terras hebben Jef en ik 2,5 maand geleden ook iets gedronken.

Bij de ingang van Monto Gozo nemen we afscheid van Patricia en Alfons. We hopen ze morgen weer te zien voor de toegezegde Leffe.

Wij gaan naar het monument ter ere van het bezoek van paus Johannes Paulus II in 1992.

Hier maken we foto's van.

In de verte zien we Santiago liggen. De Cathedraal kunnen we niet zien.

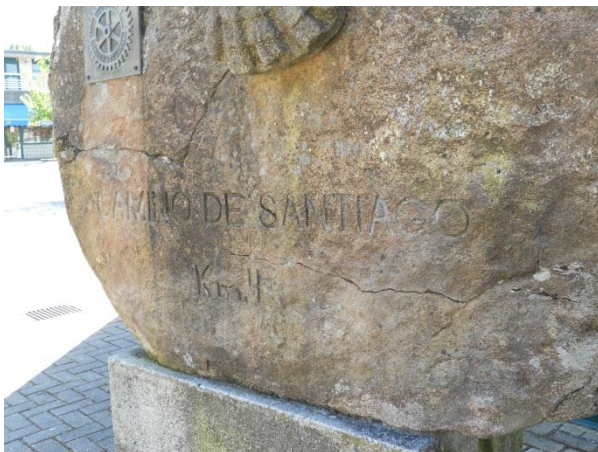

Het is niet druk op het terrein. Als we bij de barakken komen, zien we , dat de albergue pas om 13.00 uur open gaat. We moeten dan nog 1,5 uur wachten. We lopen naar het winkelcentrum. Alles is gesloten. Een aantal winkels en restaurants zijn definitief gesloten. De sfeer, die er hangt is ver beneden 0. We hoeven niet lang te overleggen, wat we gaan doen en besluiten door te lopen naar Santiago.

Op een blok natuursteen staat, dat het nog 4 kilometer is naar Santiago.

Als we weer op de route lopen, zien we weer veel pelgrims. Voor allemaal is het de laatste dag naar Santiago.

Vrij snel lopen we door de buitenwijken van Santiago. We halen Patricia en Alfons in en lopen samen naar de Cathedraal.

Het is nu voor mij de 5^e keer, dat ik Santiago aankom en voor de 2^e keer dit jaar. Het doet mij niet meer zoveel. Ik ben wel blij, dat ik weer een tocht heb volbracht. Ik ben blij, dat ik het kan volbrengen.

Op het plein vóór de Kathedraal feliciteren we elkaar met het volbrengen van de tocht en het aankomen. Er zijn veel pelgrims op het plein, maar ik had het toch drukker verwacht. Patricia en Alfons gaan naar de Parador en wij gaan naar hostel Ramos. Het is nu ca. 13.00 uur. We hebben weer een mooie kamer. In juni j.l. hebben Jef en ik hier ook gelogeed. We zetten onze tassen op de kamer en gaan naar het plein vóór de Kathedraal.

We kijken bij het pelgrimsbureau om onze Compostela op te halen, maar het is er nu erg druk. We zullen later terug gaan.

Bij de Kathedraal zien we onze Belgische vrienden weer. We spreken af om vanavond samen te gaan eten.

We brengen een bezoek aan de kerk. Er komen steeds meer pelgrims aan. In deze periode komen gemiddeld 1000 pelgrims aan in Santiago.

Op de terugweg naar de hostel lopen we weer langs het pelgrimsbureau. Het is nu niet druk en worden bijna meteen geholpen. Alles is in orde en we krijgen de Compostela overhandigd.

Na het douchen gaan we wat drinken in de stad om onze goed verlopen tocht te vieren.

Op een terras zitten wel 10 pelgrims, die we onderweg vaak gezien hebben. We worden hartelijk begroet. De 2 Spaanse dames en man zitten er ook bij. We worden door de dames stevig gekust. De man zegt, dat hij de volgende keer met ons zou willen lopen. Jac en ik hebben daar onze gedachten over. De meesten gaan morgen naar huis. In de loop van de middag ga ik op zoek naar het restaurant, waar Jef en ik 's avonds gegeten hebben. Hij is definitief gesloten. Vanwege de crisis?

Om 18.30 uur hebben wij afgesproken met Patricia en Alfons om samen te gaan eten. We zoeken een restaurantje, waar we redelijk vroeg kunnen eten. Ik eet Jacobsschelpen en pulpo. De Jacobsschelpen heb ik nog niet eerder gegeten. Het is even wennen, maar het smaakt wel en de pulpo heb ik in 2006 gegeten, maar het beviel mij niet. Deze keer zijn ze iets smakelijker bereid en ze smaken prima.

Op het terras in de buurt van ons hostel drinken we op een terras nog een brandy. Het wordt vandaag wat later dan de andere dagen. We kunnen morgen toch uitslapen.

=====

Vandaag slapen we uit. Om ca. 8.00 uur staan we op.

Ons hoofddoel wordt vandaag de pelgrimsmis en enkel soevenirs voor de achterban.

In de loop van de voormiddag gaan we naar een internetcafé om de boardingcards te printen.

Om ca. 11.00 uur gaan we naar de Kathedraal. In de Kathedraal hangt geen wierookvat. Dit betekent, dat deze niet zal zwaaien aan het eind van de kerkdienst.

Het is toch een plechtige dienst. De priester, die de dienst doet, wordt geassisteerd door ca. 8 priesters. Het gezang is in het latijn en de gebeden zijn in het Spaans.

Doordat het wierookvat niet zwaait is de dienst korter dan een uur.

's Middags gebruiken we om soevenirs te kopen en uit te zoeken waar we morgenvroeg met de taxi weg kunnen.

's Avonds eten we weer met Patricia en Alfons in hetzelfde restaurant. Wat later komt ook Linda.

Na het eten vieten we nog de verjaardag van Alfons en drinken nog een afscheidsborrel Sol y Sombre met Patricia, Linda en Alfons.

De volgende dag vertrekken we op tijd met de taxi naar het vliegveld en vliegen via Madrid naar Amsterdam. Van Amsterdam gaan we met de Fyra naar Breda en zijn om ca. 19.00 uur in Etten-leur.

Corrie haalt ons op en na een Chinees zijn we om ca. 20.00 uur weer thuis.

=====

Dag 1:	27 juli 2012.	Oviedo – San Juan de Villapanada:	30 km
Dag 2:	28 juli 2012.	San Juan de Villapanada:	29 km
Dag 3:	29 juli 2012.	La Espina – Campiello:	24 km
Dag 4:	30 juli 2012.	Campiello – Penaseita:	20 km
Dag 5:	31 juli 2012.	Penaseita – La Mesa:	18 km
Dag 6:	1 aug. 2012.	La Mesa – Castro:	21 km
Dag 7:	2 aug. 2012.	Castro – Padron:	22 km
Dag 8:	3 aug. 2012.	Padron – Cavado Baleira:	23 km
Dag 9:	4 aug. 2012.	Cadavo Baleira – Lugo:	31 km
Dag 10:	5 aug. 2012.	Lugo – Ferrera:	27 km
Dag 11:	6 aug. 2012.	Ferrera – Castaneda:	28 km
Dag 12:	7 aug. 2012.	Castaneda – Arco de Pino:	25 km
Dag 13:	8 aug. 2012.	Arco de Pino – Santiago de Compostela:	20 km
Dag 14:	9 aug. 2012.	Santiago de Compostela	
Dag 15:	10 aug. 2012.	Terugreis	